

Чижевський Борис Григорович

кандидат педагогічних наук, провідний науковий
співробітник відділу економіки та управління
загальною середньою освітою
Інституту педагогіки НАПН України;
Заслужений працівник освіти України.
Київ, Україна.

 <https://orcid.org/0000-0002-7878-1180>
chyzhevskyi.bg@gmail.com

**Аналізуй глобально,
Дій локально,
Захищай свої права
постійно, впевнено,
системно і стійко...**

Глобальні трансформації формують пріоритетні напрями розвитку освіти в Україні

Особливістю розвитку української сфери освіти в ХХІ сторіччі є участь політиків, законодавців, дипломатів, державних службовців, науковців, освітян, учнів та студентів в трансатлантичних, атлантичних, міжнародних та європейських науково-освітніх, культурних, спортивних, військових глобальних та локальних подіях, програмах, проектах та процесах з метою забезпечення державного суверенітету, соборності, самодостатності демократичної держави України на тривалий період в просторі і часі.

Україна увійшла у світлі та потаємні лабіринти глобального шаленого невгамовного світу зі своїми таємницями, забаганками, завданнями та недоречностями, локальними особливостями, нетрадиційними бажаннями які необхідно пізнати, акумуляувати та подолати.

Поняття глобальні трансформація під час філософсько-методологічного забезпечення освітнього процесу різними науками, науковцями, практиками, політиками тлумачиться досить широко й застосовується до всіх типів значущих, вагомих та істотних реформ, модернізацій основних структур та систем суспільства, основною складовою якого є як сфера освіти в цілому, так і заклади освіти зокрема.

Глобальні проблеми – (походить від латинського *globus (terrae)* – куля земна) – у наш час вийшли за межі традиційного тлумачення і включають в собі сукупність життєво важливих проблем людства, від розв’язання яких залежить мирне співжиття народів, націй та держав, подальше існування людства, можливість духовного, соціоекономічного, культурного, технологічного прогресу, розвитку суспільства, реалізації прав, свобод і волевиявлення обдарованої особистості.

Важливим етапом вирішення глобальних та локальних проблем змістом, методами, формами і освітніми технологіями яких є визначення ролі, завдань та підходів глобалістів, планетарних людей, міжнародних кланів, масонів, правозахисників, дисидентів у забезпеченні стабільного, стійкого, гарантованого, довготривалого Миру для демократичної держави Україна та забезпечення добробуту і захисту життя українців.

На Всеукраїнському референдумі, під час всіх президентських і парламентських виборів український народ голосував за стійкий, стабільний, довготривалий, постійний МИР, розвиток, прогрес, творчість, цілісність, рівність, взаємоповагу та єдність.

Більш детального наукового аналізу та пізнання, засвоєння уроків є визначення аспектів чому “володарі світу” не прислухалися, не врахували звернення, клопотання, вимоги та висновки нобелівських лауреатів, класиків мистецтва, драматургії і літератури, експертів, науковців, наприклад: звернення до представників та керманичів Єдиного Європейського Двору (королів, кайзерів, цісарів, принців, лордів, царів), фактично до кровних родичі про припинення першої світової бойні з урахуванням також і того, що воїни-представники різних народів браталися на фронтах всупереч політичним закликам глобалістів-капіталістів-масонів та їхніх слуг стосовно проведення війни до переможного кінця; недопущення розробки та поширення зброї масового знищення; врахування думки просвітителів, інтелектуалів, які все своє творче життя закликали ЧОЛОВІКА до СОКИРИ, а коли він підняв сокиру вони не пізнали його тому, що він втратив людську сутність та подобу; не застосовувати засоби масової інформації, соціальні мережі, Інтернет ресурси,

штучний інтелект у антидуховних, військових та психологічних цілях, руйнівна сила яких набагато більша ніж застосування зброї масового враження?

Український народ має також встановити правду, чому були відхилені висновки демократичних політиків, експертів, консультантів про недоцільність втягування волелюбного миролюбного народу Центральної Європи, нетральної демократичної держави в чужі брудні ігри? Як сталося так, що зовнішні та внутрішні глобалісти розграбували суверенну державу та працьовитий, багатий, миролюбний, щирий, відкритий народ (завдяки підказки та сприяння глобалістів в офшорах “ховаються” українські кошти у сумі більше 56 трлн. доларів), довели український народ до злиднів та жебратства, а у час фінансової та економічної кризи втягнули українців, особливо жінок, під маркою привабливих програм працевлаштування за кордоном, в рабство у тому числі сексуальне від Нью-Йорка до Шанхаю, від Лондона до Кейптауну та пихато насміхаються на тими кого захопили в рабство, сноби вередливо та з претензіями ставляться до щиросердних старань й результатів праці, особливо, українських жінок та принижують їх, доводять до сліз, зневажливо ставлять до української кухні, у тому числі до вареників та українського борщу, культура приготування якого у липні 2022 року визнали об'єктом нематеріальної культурної спадщини ЮНЕСКО у той час як такий статус також мають тільки французька парфумерія, індійська йога та бразильська капоейра?

У той же час українському суспільству нав'язані технології: зниження якості, змісту та стандарту освіти, що мають страшнішу руйнівну силу ніж зброя масового знищення; розвію та розбудови внаслідок яких українським політикам затьмарило розум, скували та притупили совість, заблокували силу і волю, відбили пам'ять, загальмували доброчинність; знищення української інтелігенції, закриття Шкіл та трансформування творчої обдарованої особистості у маленького українця із яким можна не рахуватися. Це призвело до того, що українські політики і народні депутати після входження у коридори влади забувають свою клятву вірно, чесно та безкорисливо служити українському народу, формувати і розвивати середній клас основним осередком якого є

науковці, освітяни, інженери, технологи, умільці та захищати і обороняти українців і українство.

Чому український народ став полігоном для удосконалення руйнівних технологій “Разом у грі, разом на війні”, яку вивели на рівень “Гра на нервах” в часі і просторі 19-30 кратним установці 4 та підняли на щит – “Гра запалює серце”; “Тотуємо до будь-якого сценарію”?.

Під гаслом “Ніколи – Нізащо” представники Корпусу Миру та експерти програми “Партнерство за ради Миру” представили українському народу “інноваційні” технології, наприклад – “Як повісити людину?”, “Як вбити людину шість разів?” та установчі лекції, на тему “Ви маєте право вбивати – впродовж дня, – тижня, – місяця ...???”. На початку дев’яностих років ХХ сторіччя полосато-зіркові генерали надіслали на Україну чорних шуляків, щоб загальмувати творчу співпрацю науковців і освітян із Європейськими країнами та структурами Європейського співтовариства та навчили агентів-змін, наприклад, ножицями різати стратегічні документи з метою недопущення їх втілення та реалізації, а також нав’язали чорних танцюристів, які затьмарюють духовну чистоту стратегічних планів і проєктів державотворення демократичної України. Будівництво відкритого суспільства, у тому числі у сфері науки і освіти, призвело до того, що посланці, візитери глобалістів, щодо започаткування тих-чи інших проєктів і програм мають повну інформацію, фотографії, персональні дані українців (тільки один працівник відомства 7 раз продав персональні дані усіх українців і придбав собі 12 квартир), яких вони будуть “толерантно навчати” та “демократично повчати” застосовуючи технології дзеркального управління, “хаотичного” управління, скритого управління. Український народ всупереч його волі та бажанню затягли на всіх рівнях у “Гру без правил” і самими незахищеними стали діти, учні, студенти, учителі, вчені. Тому не варто старатися догоджати та сподобатися капіталістам, їхнім посланням (вони дуже зайняті тим, що “ощаслиблюють” усіх жителів планети) та кидати їм під ного свої богатства, надра, результати праведної, щиросердної, добросовісної праці, свою інтелектуальну власність, честь і гідність – вони того не вартують і не заслуговують. Це також видно і по тому, що з насмішками, пихато в

комфортабельному вагоні представник глобалістів-капіталістів-масонів підтвердив їхню зацікавленість, розробку та причетність до реалізації в Україні програми саморуйнування, самознищення українського народу згідно технології змін, наполягаючи на тому та бундючно заявив, що для слов'ян найкращий “подарунок” – війна тому, що “Війна це батько змін” та започаткував систему багатократного вистрілу й попадання в слов'янське серце. Нам необхідно дослідити та встановити, що намагають сховати глобалісти-капіталісти-масони у війні, в українських руїнах, в безвинно пролитій крові, бідах, трагедіях, лихах, смертях людей, особливо, дітей, молодів, жінок та людей похилого віку та які конфлікти, трагедії катастрофи готують для українського народу та чому глобалісти переступили через позицію українського філософа – кров не водиця і проливатися їй не годиться.

Очевидно нам необхідно більш відповідальніше ставитися до української мудрості, наприклад, “Хто часто міняє – той щастя немає”, прислухатися до порад колоніальних народів та представників східної філософії – “Зичим нашим ворогам жити в епоху змін”. Варто також врахувати застереження українських філософів, режисерів, драматургів, акторів, які попереджали, що “є у революції початок та немає у революції кінця”, “є у війни початок та немає у війни кінця” та зробити все можливе, щоб в Україні ніколи не було ні революцій, ні війн, а панували всеосяжний, бажаний МИР, Любов, Богатство, гармонія, розвиток, прогрес, щастя.

Ми маємо подумати і над тим, як так сталося, що за допомогою трансформування відкритості, “політичної волі” та реалізації науково-освітніх програм і проєктів в державі створені такі “демократичні” умови коли український народ вимушений терпіти посланців глобалістів з установкою “куля в лоб”, які демонструють себе-великих та неперевершених “мрійниками-фанатиками-негідниками” та “за літературними сценаріями” фанатично, романтичне та безжалісно спрямовують стріли смерті в українські серця, в серця незахищених дітей, молодів та без перешкод здійснюють нові заготовки “безпеки”, тобто підготовки нового пекла, провокацій, конфліктів, протиріч, катастроф для українців.

Нам також варто уважніше поставитися до того “Чому сльози, трагедія, біда, горе, кров палестинців викликають у глобалістів-капіталістів насміхання, сміх і радість?” та які чергові провокації, конфлікти готуються глобалістами-капіталістами, взявши під приціл Україну та особливо Дніпропетровську, Кіровоградську, Миколаївську, Одеську, Херсонську області.

Війна стимулює нас усвідомити, що усі біди, трагедії, катастрофи йдуть від бездуховності, нелюбові, відсутності смиренності та якісного навчання, самоосвіти, виховання та самовиховання творчої обдарованої особистості впродовж життя. Розвиток та прогрес не терплять самозаспокоєння, розслаблення, спрощення. Маємо більш уважніше поставитися до того, “Чому зарубіжні міністри освіти звітуючи про завершення реформ констатують про те, що вони перейшли на підручники Ландау, його колег або їхні аналоги” та стверджують і реалізують програми, проекти, програми за напрямками “Хто читає, аналізує, розвиває класичну літературу, той буде керувати тими, які бездумно та постійно перебувають в віртуальному просторі, соціальних мережах, прихильно та без застережень ставляться до особливостей та можливостей штучного інтелекту?”

Цифрова та електронна ейфорія суперечить сучасній практиці та тенденціям провідних держав світу та Європи про обмеження на законодавчому рівні використання смартфонів та мобільних телефонів, доступу учнів, особливо дітей дошкільного та молодшого шкільного віку, до соціальних та електронних мереж, інтернету, використання можливостей штучного інтелекту, створюючи школи, класи в яких учні навчаються тільки за підручниками на друкованій основі, забезпечуючи широкоаспектний розвиток їхнього мислення, поміркованості, вираження, запам'ятовування та усвідомлення інформації. Науковці, учителі, психологи звертають увагу також на нову глобальну проблему зміни динаміки, специфіки, закономірностей та гармонії розвитку мізків, розуму та біолого-фізіологічного тіла у зв'язку із раннім та непідготовленим зануренням дітей у великі обсяги площинної електронної інформації.

Зміст освіти має засвідчувати також про те, що історія розвитку людства довела та підтвердила, що глобалісти-капіталісти є мрійниками “золотого мільярду”, і саме тому вони ненаситні, жадібні, безжалісні, жорстокі нелюди, їхні думки, помисли, бажання темні та чорні, вони не гідні, не варті не заслуховують на захоплення, повагу, прихильність, їхні руки в крові, а вони купаються і отримують задоволення в людському горі. При наявності таких “цивілізованих”, “демократичних” дійств важко спростувати та заперечувати твердження про те, що жорстоке, цинічне, безсердечне, лукаве зло наділо одяг та маску Правди та кочує й ходить по Землі. У наш час все частіше доводиться чути від українського народу запитання: “Коли над нами перестануть знущатися?”.

Очевидно, саме тому українці називають сучасних глобалістичних лідерів істотами без розуму, пам’яті, душі, серця, честі і гальм. Вони не змогли подорослішати і говорять про мир, рівне партнерство, захист, оборону, але забули, не знають і не хочуть їх забезпечити, гарантувати та намагаються привити на нав’язати під вій сирен, вибухи бомб і ракет, руїни, під-час криків, стонів помираючих дітей, матерів, людей похилого віку, воїнів, “дипломатичними” методами, лукавими планами у тиші, під шепіт маклерів привласнити українські багатства, коштовності, цінності, гроші, землі, воду, надра, корисні копалини.

Земля, надра, вода дана українському народу, українським дітям Богом і ніхто не має права їх на них зазіхати та привласнювати. А завдання науки і освіти навчити підростаюче молоде покоління сумлінно працювати на українській землі та чесно і добросовісно виконувати волю Бога.

Отже, в 20-х роках ХХІ сторіччя на території України акумулювалися глобальні та локальні трансформації які проектуються перш за все у сферу освіти та порушують права, свободи і волю учасників освітнього процесу

З метою визначення механізмів управління трансформаційними процесами можна виділити такі критерії визначення глобальних і локальних проблем:

- глобальні та локальні проблеми які повністю або частково зачіпають інтереси людства в цілому, певної спільноти та кожної окремої людини зокрема;

– глобальний та локальний характер таких проблем визначається тим, що у разі їх не вирішення людству, окремій людині або групі людей загрожує регрес, деградація або навіть загибель;

– вирішення глобальних та локальних проблем вимагає застосування колективних зусиль всіх держав та народів світу, законодавців, політиків, керівників, державних службовців, науковців, освітян, фахівців та спеціалістів – особистостей з гуманними та демократичними лідерськими якостями та характеристиками.

Глобальні та локальні проблеми мають яскраво виражений фінансовий, економічний та кадровий аспекти. Локальні проблеми можуть стати глобальними, а також глобальні проблеми можуть стати локальними (наприклад, замах на Франца Фердинанда, наступника австро-угорського престолу, а через кілька тижнів Австро-Угорщина оголосила війну Сербії, звинувачуючи її в причетності до замаху, так розпочалася перша світова війна; СС разом з німецькими військовими інсценували напад на німецьку радіостанцію на основі чого німці звинуватили в цьому нападі поляків, а Гітлер використав цю подію, щоб розпочати проти Польщі кампанію «у відповідь» - це призвело до початку другої світової війни?; Чорнобильська катастрофа – радіоактивне забруднення ряду країн Європи та світу). Вони становлять загрозу життю людей, укладеному способу життя (бойки, гучули, караїми, кримчаки, лемки, роми, русини), впливають на реалізацію рівних прав, свобод, волевиявлення людей, стан їхньої життєдіяльності, захищеності, а також на структуру відтворення, на динаміку економічних процесів, на пошуки ефективних форм і методів управління. Успішне вивчення глобальних проблем можливе лише в рамках систематизації, класифікації, аналізу всієї інфраструктури місцевого та світового господарства, а також фінансового захисту, забезпечення та врегулювання.

Ми не маємо права забувати і зобов'язані зберегти пам'ять наступним поколінням, що в результаті забаганок глобалісті-капіталістів та банкірів у першу світову війну загинуло 1,5 млн., а поранено 1,2 млн. українців, територія зруйнована, а на врожай накладено контрибуцію, у другу світову війну загинуло 8 млн. українців, територія зруйнована. У роки держаного суверенітету в

результаті гібридної війни з України було витягнуто більше 100 трлн. доларів, золото Полуботка глобалісти-капіталісти-масони привласнили і віддавати Україні не збираються, а в у результаті російсько-української війни завдано руйнувань і втрат на більше ніж 500 млрд. доларів, на голови, фактично, українських дітей нав'язано борг більше 7 трлн. дол. У полі зору має бути також і те, що у 1991 років українці отримували чотири платіжки за комунальні послуги, споживання електричної енергії, газу, користування телефоном (4 квитанції), а з 2015 року нам до сплати надсилають немислимі та гіперболізовані платіжки за комунальні послуги, електричну енергію, газ (2), телефон представляючи на обов'язкову оплату не менше 12 (?) квитанцій і це без врахування оплати за мобільний телефон, мобільний зв'язок, комп'ютери, ноутбуки, смартфони, обслуговування та доступу до інтернету при мізерних, злиднених, жалюгідних заробітних платах в зоні гуманітарної катастрофи. Більша частина цих коштів осідає в карманах олігархів та їхніх прихильників з подвійним, потрійним та багатократним громадянством та обличчям, які “демократично”, “добровільно”, “невимушено” для власного добробуту та вільного переміщення і перебування щедро поповнюють кармани глобалістів-капіталістів-масонів та виконують їхні забаганки. Один із Президентів України заявив, що за свободу необхідно платити, то було б добре і правильно озвучити скільки українці змушені віддавати в кишені “демократичних”, “цивілізованих” глобалістів та місцевих панків своїх коштів та коштів своїх дітей.

Саме тому на порядку денному є глобальна проблема правової, економічної та фінансової грамотності, поінформованості, а отже, навчання і виховання українців системам захисту, оборони, у тому числі технологічної, інтелектуальної, економічної, фінансової, майнової, інформаційної усіх вікових категорій.

Під час управління трансформаційними процесами у сфері освіти необхідно враховувати, що незважаючи на всю різноманітність глобальних та локальних проблем, вони мають загальну специфіку, що виділяє їх на фоні інших проблем світової та місцевої економіки. Специфіка глобальних та локальних проблем полягає в наявності ряду спільних рис:

1) кожна з проблем і всі разом принципово важливі для майбутнього особи, спільноти, суспільства, держави, людства. Затримка з їх вирішенням являє собою смертельну загрозу життєдіяльності людей, цивілізації або деградацію умов проживання людей і виробничої діяльності в спільноті, регіоні, державі, на Землі;

2) у них проявляється поглиблення і ускладнення логістичних, світогосподарських й культурно-інформаційних зв'язків та інтернаціоналізація інших суспільних процесів в спільноті, регіоні, державі, на Землі;

3) їх розв'язання можливе лише за умови об'єднання та консолідації зусиль творчо обдарованих особистостей, фахівців, спеціалістів та усіх держав, народів і націй. Знайти демократичне рішення глобальних та локальних проблем — значить забезпечити умови виживання, життєздатності та життєтворчості окремих людей, всіх племен, народностей, народів, націй і подальший розвиток цивілізації.

За походженням, характером і способом вирішення глобальні та локальні проблеми класифікуються на такі чотири групи.

До першої групи належить проблема примирення людини, народу, нації, суспільства, людства з Богом. Символом примирення та нагадуванням якого є веселка.

У 1998 році в рамках проєкту Ради Європи “Середня освіта для Європи” в Страсбурзі під час роботи конференції на тему “Ключові компетентності” на дворі була гроза, а після неї зійшла після веселка і всі учасники конференції не чекаючи команди піднялися і зааплодували. Чи можлива така ж реакція учасників наших конференцій? Чи діємо ми реагуємо на позицію наших воїнів, що на фронті не віруючих немає та на їхні прохання – “Молиться за нас”? Що мають зробити педагогічні колективи, школа, сім'я, родина, щоб повсюдно звучала православна молитва, особливо найсильніша материнська молитва?

Український народ турбує – чому зранку і ввечері перестали звучати на каналах та частотах українського радіо молитви на захист українського народу, України.

Ми не завжди вдумуємося в Слова, оцінюємо їхню місію, роль, значення та вплив на майбутнє людини, народу, держави. Саме тому нам необхідно переглянути, переосмислити, наприклад, застереження Пилипа Орлика:

“В ім'я Отця і Сина і Святого Духа, Бога в Трійці Святій славимо його.

Нехай залишиться на вікопомну славу і пам'ятку Війська Запорізького і всього народу малоросійського.

Дивний і незбагнений у долях своїх Бог, милосердний у довготерпінні, справедливий у покаранні, як завжди, від початку світу, на праведному мірили правосуддя свого – одні держави і народи возвеличує, а інші за гріхи і беззаконня – упокорює, одні поневолює, інші – звільняє, одні підвищує, інші – понижує. Так і стародавній хоробрий козацький народ...”[9].

У нас час не тільки українці мають змогу побачити, вивчити, усвідомити, що багато положень Конституції Пилипа Орлика є на часі та актуальними й нині.

Український народ, українська педагогіка, враховуючи трагічні сторінки нашої історії вистраждали кров'ю трансформаційну формула: “Май Бога в серці – філософія серця – пізнай у собі людину – серце віддаю дітям”.

Україна має науковців, педагогів, освітян світового рівня: М. Амосов, Є. Березняк, Г. Ващенко, В. Вернадський, В. Глушко, Б. Грінченко, М. Грушевський, М. Драгоманов, О. Захаренко, І. Зязюн, А. Макаренко, І. Огієнко, Б. Патон, М. Пирогов, Пирогов, В. Ремесло, С. Русова, О. Савченко, Г. Сковорода, В. Сухомлинський, К. Ушинський, Д. Чижевський, М. Ярмаченко та інші.

Подальшого розвитку потребує вистражданий філософсько-методологічний, науково-культурний, просвітницький, життєстійкий проєкт, модель, програма, формула “Школа-родина”, що потребує розвитку в якості і параметрах “Мій Дім – моя Фортеця; Моя Школа – мій Дім”.

До другої групи належать проблеми, які виникають у сфері взаємодії природи і суспільства (надійне забезпечення людства сировиною, енергією, продовольством тощо, збереження природного навколишнього середовища, освоєння ресурсів Світового океану, оволодіння космічним простором).

Третя група — це проблеми соціально-економічних і воєнно-політичних відносин, а саме: відносини між розвинутими країнами і країнами, що розвиваються; відносини між розвинутими країнами і постсоціалістичними країнами та державами різних соціально-економічних устоїв, подолання економічної відсталості багатьох країн, проблеми роззброєння і збереження миру, локальні, регіональні та міжнародні кризи.

Четверта група охоплює проблеми, пов'язані з розвитком людини, забезпеченням її майбутнього, зростанням народонаселення, боротьбою із безгрошів'ям, зубожінням, голодом, хворобами, наркоманією, локальною і глобальною корупцією тощо.

Глобальні проблеми відрізняються загальнопланетарним характером, пов'язані з життєвими інтересами народів усіх країн незалежно від їх соціального ладу, рівня економічної зрілості, географічного положення і можуть бути вирішені шляхом взаємодії, взаєморозуміння, рівності та взаємоповаги всіх держав.

Їх невирішеність породжує загрозу для майбутнього всіх людей. Наприклад, науково-технічна революція призвела до небаченого розвитку засобів розрухи і військової справи. Людина виявилась здатною знищити все живе на планеті. Накопичених військових арсеналів, як вважають учені, достатньо для того, щоб знищити 58 млрд осіб, або в 9,7 рази більше ніж живе людей на землі.

Для українського суспільства важлива класифікація глобальних та локальних проблем саме у політичній площині, адже у політологічній науці немає єдиної думки щодо *класифікації* глобальних проблем сучасності, а тому наведемо найбільш поширені, а саме:

1. Глобальні проблеми, пов'язані із волевиявленням українського народу та відповіддю на запитання “Чому кандидати в президенти України, народні депутати України після обрання та отримання відповідного статусу і повноважень не дотримуються Конституції України та обов'язків і не забезпечують виконання, реалізацію свої передвиборчих обіцянок?”.

2. Глобальні проблеми, пов'язані із сферою міжнародних відносин (зростання військових конфліктів в різних регіонах планети; економічна, культурно-освітня, медичної відсталість слаборозвинених країн та інші);

3. Глобальні політичні проблеми (поширення тероризму, низька ефективність політичних систем забезпечення міжнародної безпеки ООН, ОБСЄ тощо)

4. Глобальні проблеми типу “людина-суспільство” (демографічна, продовольча; поширення найнебезпечніших захворювань, злочинності, наркоманії, інших негативних соціальних явищ);

5. Глобальні проблеми типу „суспільство-природа” (екологічні, енергетичні, сировинні, кліматичні тощо).

6. Глобальними проблемами українського народу стали проблеми виживання, достатку, народження дітей та захист і збереження і захист житла (квартир, будинків), життя людей, забезпечення та збереження МИРУ в душі, сім'ї, родині, народі/нації, країні, народами й націями, світі, між Богом і людьми

Глобальні та локальні проблеми — це всезагальні проблеми, що відзначаються загальнопланетарним за своїми масштабами і значенням характером, пов'язані з життєвими інтересами народів усіх країн, становлять загрозу життю для всього людства, окремих націй і народів, спільнот, людей і можуть бути вирішені спільними діями всіх країн світу. Тому потребує переосмислення та відновлення система підготовки резерву керівних кадрів на всіх рівнях і починати необхідно із школи, адже українській освіті відома практика, закономірності і методика підготовки керівників шкіл. Особливо в наш час у період дефіциту кадрів ми переконалися, що є незамінимі – особистості-керівники, лідери своєї справи, фахівці, спеціалісти, науковці. Саме сфера освіта зобов'язана підготувати підростаюче покоління до розв'язання, вирішення наступних проблем, завдань і викликів які порушуються перед обдарованою творчою особистістю, соціальним правовим рівноправним людським суспільством рівних можливостей, демократичною державою.

Глобальні та локальні (Карпатського регіону, Дунаю, Азовського моря, Чорного моря, Середземного моря, регіону трьох морів, а також Слобожанщини

і Гуцульщини, Бессарабії, Буковини, Полісся, Степу) проблеми відображають суттєві негаразди, що охоплюють економічну, енергетичну, демографічну, соціальну, екологічну та інші сфери українського суспільства та людського існування. Вони зачіпають людське життя не лише в певних регіонах світу, а мають планетарний характер.

Серед глобальних проблем найчастіше фігурують фінансова нестабільність, сировинна, вода, повітря, продовольча, екологічна, демографічна, енергетична, проблеми миру та роззброєння, подолання голоду, бідності та відсталості, які не нові для людства. З розвитком людської цивілізації можуть виникати і вже виникають нові глобальні проблеми, наприклад проблема захищеності людини в умовах розвитку соціальних, Інтернет мереж, поширення цифрових технологій та використання можливостей штучного інтелекту.

Саме тому глобального і локального значення набуває проблема управління трансформаційними процесами у сфері освіти яка охоплює та зачіпає інтереси всього українського народу. Глобальною катастрофою для українців є припинення фінансування закладів загальної середньої освіти з наповнюваністю 25, 40/45, 60, 100 учнів і це в умовах коли їхні батьки є справними платниками податків.

Трансформація закладу загальної середньої освіти визначається як перетворення, оновлення, модернізація школи як цілісного духовно-морального, науково-освітнього, культурного, спортивно-оздоровчого, інформаційного соціального інституту й структури, що з часом супроводжуються їхньою циклічною (4, 5, 3/9-12 років) докорінною реорганізацією та реформуванням. Важливим є розуміння того, що поняття трансформація визначається також як перетворення, модернізація, реорганізація закладів освіти з метою сприяння розвитку учасників освітнього процесу, що забезпечує зростання знань, компетентностей, професіоналізму дітей, учнів, учителів та утвердження світлих, добродійних переконань, стабільності та стійкості, сповідування та захист класичних ортодоксальних духовних цінностей, встановлення правди, усвідомлення Істини, утвердження та зміцнення авторитету, статусу, значення та впливу школи на процеси і динаміку життєдіяльності особистості та

гармонійного співжиття, праведної, щиросердної співпраці в колективі, спільноті, сім'ї, суспільстві, державі, економіці.

Особливе місце і роль у житті особи, спільноти, суспільства, держави належить управлінським трансформаціям.

Управлінськими трансформаціями закладу загальної середньої освіти називають докорінне перетворення, оновлення, модернізація стандарту, форми та змісту управлінської системи, досягнення нового позитивного кількісного та якісного стану її організації та функціонування, а також перехід до демократично-колегіальних принципів, методів та форм управління в центрі якого є творча здібна, обдарована, талановита особистість із своїми правами, волевиявленнями, обов'язками, задатками, якостями, бажаннями та потребами. Основним шляхом трансформацій системи державно-суспільного управління школою вважається проведення відповідних модернізацій, реорганізацій, реформ наслідком яких є перетворення, обрізання гріха, гріховності, гріхопадіння та злоби, очищення душі, думок, серця і тіла, оновлення, реорганізація певного суб'єкта та/або об'єкта, що сприяє їхньому зростанню, розвитку та забезпеченню еволюційного динамічного переміщення, переходу у новий якісно вищий рівень та/або стан, тобто його гармонійну трансформацію.

Під час розв'язання проблем управлінських трансформацій необхідно враховувати, що терміном "глобальні трансформації" позначаються найважливіші і настійні проблеми Всесвіту, космічні, ноосферні, загальнопланетарні проблеми сучасної епохи, що торкаються як людства в цілому, так і конкретного суспільства, народу/нації, спільноти, особистості зокрема.

Серед них:

- запобігання світових та локальних пандемій, епідемій, конфліктів, катастроф, воєн у тому числі й воєн із застосування ядерної, біологічної, хімічної, інформаційної, психологічної зброї масового враження;
- подолання зростаючого розриву в рівні інтелектуального, технологічного, економічного і культурного розвитку між розвинутими індустріальними країнами і країнами, що розвиваються, усунення фінансової

нестабільності, економічної відсталості, голоду, злиднів і неписьменності, втрат, розривів;

- забезпечення подальшого духовно-морального, інтелектуального, технологічного, економічного розвитку як людства, так конкретної суверенної, самостійної, самодостатньої держави, спільноти/об'єднання, обдарованої особистості необхідними для цього природними ресурсами;
- подолання екологічної кризи, кліматичної та фінансової нестабільності, соціальної нерівності;
- припинення "демографічного вибуху" у країнах, що розвиваються, і демографічної кризи та катастрофи в Європі та Україні через: фінансову, економічну нестабільність, наявності відсутності впевненості у завтрашній день, втраті суті та смислу буття і життя, більш прагматичне, неприродне та раціональне регулювання народжуваності та завчасне припинення вагітності;
- своєчасне передбачення і запобігання негативних наслідків науково-технічної та інформаційної революцій, поширення та використання можливостей штучного інтелекту;
- стримування міжнародного тероризму, екстремізму, корупції, поширення наркоманії, алкоголізму і СНІДу;
- вирішення поставлених сучасною епохою проблем освіти і соціального забезпечення, культурної спадщини й духовних та моральних цінностей та ін.

Основні глобальні й локальні проблеми породила та створила людина своєю жадібністю, ненажерливістю, невгмонністю, гординою, бездуховністю, незнанням та невихованістю. Саме тому глобальною й локальною проблемою творчої обдарованої особистості, сім'ї/родини, спільноти, суспільства, демократичної держави є навчання і виховання, самоосвіти й самовиховання, розвитку і саморозвитку впродовж всього життя.

При цьому головне - не упорядкування списку проблем, а виявлення їх коренів, причин, походження, характеру й особливостей і, насамперед - пошук науково обґрунтованих і реалістичних у практичному відношенні шляхів їх вирішення.

Будучи наслідком (а не простою сумою) всього попереднього історичного розвитку людства, глобальні та локальні проблеми виступають як специфічне породження саме сучасної епохи, як наслідок остаточного не вирішення глобальних і локальних проблем попередніми поколіннями, неприпустимої соціальної нерівномірності без наявності та можливості фінансового, інтелектуального, технологічного, економічного, політичного, науково-технічного, екологічного і культурного розвитку в умовах якісно нової, своєрідної історичної ситуації.

Всі глобальні та локальні проблеми сучасності взаємозалежні, взаємозумовлені, й ізольоване їх вирішення неможливе. Забезпечення подальшого економічного розвитку природними ресурсами необхідно передбачає запобігання зростаючого забруднення навколишнього середовища, оскільки це веде до екологічної катастрофи. Тому ці проблеми і називаються екологічними, і часто розглядаються як дві сторони однієї екологічної проблеми.

Глобальні та локальні проблеми характеризуються певною "ієрархією", тобто пріоритетністю одних з них стосовно інших, їхньою співпідпорядкованістю. Без'ядерний, ненасильницький світ є не тільки є вищою соціальною цінністю, але й необхідною попередньою умовою вирішення всіх інших глобальних та локальних проблем. Адже приведення в дію всього 5% нині існуючого в світі ядерного потенціалу достатньо, щоб трапилася непоправна екологічна катастрофа.

Дати реальне уявлення підростаючому поколінню про майбутнє - найважливіше завдання науки і освіти. Реалізувати його можливо, лише виходячи з принципів, на яких взагалі тримається весь фундамент наукового знання.

Мова йде, насамперед, про принцип об'єктивності, правди та Істинності що передбачає:

- сувору відповідність висновків вихідним передумовам та перевіреним, достовірним джерелам;
- доказовий системний та комплексний науковий аналіз реальності без яких-небудь суб'єктивних доповнень до неї;

- знання певних законів, закономірностей, принципів, етапів та тенденцій історичного розвитку спільноти, суспільства та обдарованої особистості.

Проектування та планування майбутнього на основі визначення законів, закономірностей, принципів та етапів особистісного та суспільного розвитку з урахуванням їх неминучого розвитку, зростання й збагачення в ході історичного процесу й означає наукове передбачення майбутнього. Серед основних із відзначених закономірностей, як вважають дослідники, які спираються на еволюційну діалектику, - необоротність соціального прогресу в масштабах всесвітньої історії, зростання темпів поступального розвитку людського суспільства та ролі творчої обдарованої особистості з лідерськими якостями в отриманні бажаного результату та забезпеченні Миру, гармонії, консолідації, єдності, життєстійкості.

Швидкість і радикальність соціального оновлення - результат зростання ролі енергетичної сили народних мас в історії. Адже, за даними вчених, у період неоліту населення Землі становило усього близько 25 млн. осіб, на початку нашої ери - біля 250 млн., на початку XIX сторіччя - 1 млрд., а зараз - понад 7 млрд. осіб. В Україні же в 1990 році проживало більше 52 млн. населення, а у даний час понад 29 млн. чол.

Проте не тільки зростання чи скорочення чисельності населення є причиною прискорення соціального прогресу. За даними науковців на планеті Земля в достатку може проживати за одними розрахунками 29 млрд. населення, а за іншими 50 млрд. населення.

Соціально-економічний, технологічний прогрес є кумулятивним наслідком, сукупністю багатьох об'єктивних чинників - розкріпачення особистості та збільшення ступеню її гарантованих прав і свободи, накопичення наукових знань, зростання інтелектуального потенціалу, технічної могутності, інтерналізація соціально-економічних зв'язків, політичних і культурних процесів. Все це й привело до того, що за насиченістю політичними подіями й соціальними перетвореннями, економічними й технологічними нововведеннями, за інтенсивністю міжнародного обміну діяльністю в сфері науки й культури

кожен рік кінця XX сторіччя дорівнює 10-ти в XIX сторіччі, 100 у середньовіччі й античності, 1000 у глибокій давнині.

В оцінці майбутнього слід розрізняти підходи представників філософії соціального песимізму і філософії соціального оптимізму. Представники філософії соціального песимізму вважають, що існує "межа росту" для людського суспільства. Для цього є підстави: виснажуються запаси корисних копалин, швидке зростання населення Землі загострює проблему харчування тощо.

Проте такий прогноз заперечують представники філософії соціального оптимізму, вважаючи, що їхні опоненти формально поширюють на майбутнє сучасні тенденції економічного, науково-технічного і демографічного зростання, відмовляючись враховувати, що накопичення кількісних перетворень не може не супроводжуватися перериванням поступовості, стрибками, докорінними якісними еволюційними динамічними процесами.

Потрібно пам'ятати, що кількісне зростання і розвиток у природі і в суспільстві - аж ніяк не тотожні процеси. Удосконалення знарядь праці і методів виробництва постійно розширюють рамки економічного зростання, а технологічні революції створюють цілком нові, невідомі до того сфери економічної діяльності, не тільки примножують уже відомі природні ресурси, роблячи їх доступними для практичного використання, але й перетворюють у ресурс суспільного розвитку те, що колись ним не було.

Саме існування "межі знань і зростання" є необхідною передумовою для розвитку на основі наукових знань, наукової свідомості, наукового світогляду, наукового мислення та критичного сприйняття та самообмеження до доступу, оцінки та використання будь-якої інформації. Обдарована особистість з наявністю духовно-моральних цінностей, науковими знаннями, науковим мисленням, науковою свідомістю, науковим світоглядом, відпрацьованими практичними вміннями і навичками, компетентностями — самодостатня, захищена і озброєна. Адже якби не було межі для полювання і збирання, на тисячоліття затримався би перехід людини до землеробства і скотарства. Якби не було межі для людської пам'яті і фізичних обмежень в усній комунікації між

людьми, сповільнився б винахід писемності і друкарства, розвиток технічних засобів комунікації.

Якби не було межі запасів деревного вугілля, сповільнився б перехід до використання мінерального палива. Якби не було межі у проведенні подумки і на папері математичних операцій, затрималося б створення комп'ютерів. Немає підстав боятися уповільнення соціального прогресу і через уявну психічну і розумову нездатність людини засвоїти і витримати зростаючий потік нових знань і пристосуватися до всякого роду нововведень у суспільстві. Людська пам'ять здатна вмістити приблизно 10 млрд. біт інформації (тобто бажаних 500 багатотомних "Сучасної української енциклопедій" та спеціальних профільних енциклопедій які ще необхідно написати і надрукувати). Крім того, будуть відкриті й інші можливості.

Наперед встановленого майбутнього не існує. Люди нездатні змінити своє минуле, оскільки свобода, якою володіли минулі покоління, вже перетворилася для наступних поколінь у реальну дійсність, в історичну необхідність, із якою не можна не рахуватись. Майбутнє ж - це сфера реальних можливостей, серед яких є більш-менш ймовірні. І суспільний розвиток не застрахований від лабіринтів, спіралей, кроків убік і навіть від назадніх рухів.

Оновлення, очищення, що відбуваються сьогодні у світі, - важливий крок на шляху переходу людства до нової цивілізації, що може бути сформована на шляхах вирішення глобальних та локальних проблем. Ця нова цивілізація майбутнього, на думку вчених, ліквідує відчуженість людини від Бога, людини від людини, суспільства, держави, природи та від продуктів праці, покладе кінець розподілу людства на антагоністичні класи і соціальні групи, створить реальні умови для його самопізнання і вільного самооб'єднання на принципах демократичного гуманізму.

Цивілізація побудована на основі дотримання та єдності духовних, моральних (натуральних) – (Любові, Прощення, Богатства, Духовного помноження, бумерангу), природніх (ЄДНОСТІ та боротьби протилежностей, цілісності та гармонії кількості та якості, заперечення – заперечення), юридичних законів (освітніх, економічних, соціальних, інтелектуальної

власності, захисту, оборони) у тенденціях свого розвитку являє собою якісно новий щабель у розвитку людини і людських спільнот, суверенних, самодостатніх демократичних держав побудованих на основі ортодоксальних, класичних духовно-моральних цінностей соціального правового людського суспільства рівних можливостей.

Завдяки Божій волі засобами сфери науки і освіти будується глибока, цілісна, потужна та міцна демократична держава Україна за допомогою глибинного управління та на основі соціального правового рівноправного людського суспільства рівних свобод та можливостей. Зірка щастя падає в руки тим хто звіряє свої плани з волею Бога, щиросердно, праведно працює і ніколи не опускає руки.

Сила і життєздатність людського суспільства у єднанні з Богом. Це повинно бути демократичне, гармонійне суспільство з людським обличчям правди, Істини в якому провідними пріоритетами є: БОГ, сім'я/родина, праведна та щиросердна праця де творча обдарована особистість, її права, свободи мають бути центром усіх відносин, а воля людини відповідати волі Бога.

Слава Богу за все!

Слава Ісусу Христу!

Боже благослови Україну!

Хай живе Україна!

Хай прийде МИР на нашу Землю.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

1. СВЯТЕ ПИСЬМО СТАРОГО І НОВОГО ЗАВІТУ / переклад П.О. Куліша, І.С. Левіцького і Пулюя Київ, Українське біблійське товариство, 2003. – с. 859, 255.
2. БІБЛІЯ або Книги Святого Письма Старого й Нового Заповіту / Переклад проф. Івана Огієнка, Українське біблійське товариство, 2013. с. 1229.
3. МОЛИТВИ ДО СВЯТИХ НА ВСЯКУ ЖИТТЄВУ ПОТРЕБУ ДО ЯКОГО СВЯТОГО І В ЯКИХ ВИПАДКАХ СЛІД МОЛИТИСЯ / Парафія свв. мцц. Віри, Надії, Любові та їх матері Софії УПЦ КП. Рівне, 2007р. с. 140.
4. МОЛИТВИ за УКРАЇНУ та слова надії / Надруковано в межах Ініціативи“Християни для України”. с. 95.

5. Православний МОЛИТВОСЛОВ / Кафедральний Собор свв. мучениць Віри, Надії, Любові та Софії в Тернополі, Українська Православна Церква. 2024 р. 382 с.

9. Договори і постанови прав і свобод військових між Ясновельможним Його Милості паном Пилипом Орликом, новообраним гетьманом Війська Запорізького, і між генеральними особами, полковниками і тим же Військом Запорізьким з повною згодою з обох сторін / Затверджені при вільному обранні формальною присягою від того ж Ясновельможного Гетьмана. Підтверджені 5 квітня 1710 року від Різдва Христового, URL: <https://static.rada.gov.ua/site/const/istoriya/1710.html>

10. Верховна Рада України. (1996, Черв. 28). Конституція України № 254к/96-ВР. [Електронний ресурс]. Доступно: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>

11. Верховна Рада України Закон України “Про освіту” (від 5 вересня 2017 року № 2145-VIII) <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text>

12. Верховна Рада України Закон України “Про повну загальну середню освіту” (від 16 січня 2020 року № 463-IX) <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/463-20#Text>

13. Верховна Рада України Закон України “Про внесення змін до деяких законів України щодо вдосконалення механізмів формування мережі ліцеїв для запровадження якісної профільної середньої освіти” (від 15 липня 2021 року № 1658-IX) <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1658-20#Text>

14. Закон України “Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Фінляндської Республіки про реалізацію проекту “Фінська підтримка реформи української школи” (від 3 липня 2018 року № 2485-VIII). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2485-19#Text>

15. Верховна Рада України Закон України “Про ратифікацію Угоди про співробітництво щодо цивільної глобальної навігаційної супутникової системи (ГНСС) між Україною та Європейським співтовариством, його державами-членами” (від 10 січня 2007 року № 553-V) <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/553-16#Text>

16. Закон України “Про ратифікацію Кредитної угоди (Проект “Рівний доступ до якісної освіти в Україні” між Україною та Міжнародним банком реконструкції і розвитку від 5 вересня 2005 року (від 21 грудня 2005 року № 3255 – IV). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3255-15#Text>

17. Верховна Рада України Закон України “Про наукову і науково-технічну діяльність” (від 26 листопада 2015 року № 848-VIII) <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/848-19#Text>

18. Верховна Рада України Постанова “Про Звернення Верховної Ради України до Конференції Організації Об’єднаних Націй зі зміни клімату, яка включатиме проведення 26-ї сесії Конференції Сторін Рамкової конвенції Організації Об’єднаних Націй про зміну клімату, 16-ї сесії Конференції Сторін, яка є нарадою Сторін Кіотського протоколу, та 3-ї сесії Конференції Сторін, яка є нарадою Сторін Паризької угоди, Генеральної Асамблеї ООН, Європейського Союзу, Ради Європи, парламентських асамблей, Європейського парламенту,

Міжпарламентського союзу, інших регіональних і міжнародних організацій, урядів та парламентів іноземних держав, на підтримку глобальних цілей з питань зміни клімату” (від 5 листопада 2021 року № 1870-IX) <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1870-20#Text>

19 Верховна Рада України Постанова “ Про Звернення Верховної Ради України до парламентів та урядів іноземних держав, міжнародних організацій, парламентських асамблей на підтримку Глобального саміту миру” (від 6 червня 2024 року № 3785-IX) <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3785-20#Text>

20 Верховна Рада України. (2016, Груд. 14). Розпорядження Кабінету Міністрів України № 988-р, «Про схвалення Концепції реалізації державної політики у сфері реформування загальної середньої освіти "Нова українська школа" на період до 2029 року». [Електронний ресурс].

21 Кабінет Міністрів України Постанова “Про затвердження Положення про ліцей” (від 11 жовтня 2021 року № 1062) <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1062-2021-%D0%BF#Text>

22 Любко Дереш Найкращий друг блискавок, або Загадки Ніколи Тесли (Дитинство Ніколи Тесли) <https://www.ukrlib.com.ua/books/printit.php?tid=27755>